

STICHTING
GEHANDICAPT KIND
JEMEN

NIEUWSBRIEF 2021

december 2020 / januari 2021

Secretariaat:

Esperenkamp 54, 5632 PX Eindhoven

Telefoon: 040 – 2484814

INGBank: NL65 INGB 0007 7013 29

t.n.v. Stichting Gehandicapt Kind Jemen

Website: www.gehandicaptkindjemen.nl

Laten we in een Corona-jaar Eman niet vergeten

We realiseren ons als bestuur dat het in de tijd waarin we leven niet gemakkelijk is om u, als lezer van de nieuwsbrief, en naar we hopen donateur aan de Stichting Gehandicapt Kind Jemen, te vragen over de grens van de eigen horizon heen te kijken.

Mogelijk dat u geconfronteerd bent met groot verdriet of andere zorgen als consequentie van het COVID-19, het virus, dat ons leven en samenleven in hoge mate bepaalt. Een ding is dan zeker, je hoopt op goede mensen om je heen, die je dan tot steun zijn. Inmiddels zijn we geconfronteerd met een lockdown. We wachten in spanning af welke maatregelen door de Nederlandse regering nog worden afgekondigd in de zorg onze toekomst veilig te stellen.

Dat we met de feestdagen in de decembermaand en de jaarwisseling niet de hele familie gastvrij konden ontvangen heeft pijn gedaan.

Maar in die opgelegde beperking zit ook iets waardevols. De personen, kinderen, kleinkinderen, familieleden, vrienden die je wel hebt ontmoet, zijn er dan wel helemaal voor jou. Dat doet mij terugdenken aan de opmerking van mijn moeder: wie het kleine niet eert, is het grote niet weerd.

In de nieuwsbrief vorig jaar heeft Eman Ahmed ons vanuit Sana'a toegewenst: Merry Christmas and happy new year to all of you. Een warm gebaar.

We hadden deze nieuwsbrief al eerder willen versturen of mailen. In de wetenschap dat we van Eman actuele informatie konden ontvangen met bijbehorende foto's, hebben we daarop gewacht. Ons geduld is beloond. Daardoor kunnen we ook een bericht van Eman in deze brief opnemen.

Het warme contact is door Miriam van Campen, als kinderfysiotherapeute jarenlang steun en toeverlaat voor Eman op het Instituut in Sana'a, het afgelopen jaar onderhouden. Met tussenpauzes biedt dat ons houvast. Een ding komt dan steeds naar voren. De nood in Jemen en op het Rehabilitation Institute blijft groot. Bij alle nood blijft Eman zich inzetten om een groep kansarme kinderen te helpen door een onderwijs- en therapieprogramma, als dagbesteding, aan te bieden.

Als bestuur willen we ons blijven inzetten een bijdrage te leveren aan de levenskwaliteit van de kinderen die bij Eman en haar team in goede en veilige handen zijn.

Mogen we u oproepen een financiële bijdrage te leveren? U hoeft zich geen zorgen te maken over de vraag: komt het geld wel op de juiste plaats? Bas van Tilborg ontvangt als penningmeester, door een code-systeem, altijd een bevestiging van de ontvangst van de overgemaakte bedragen. Door de bevestiging van Eman persoonlijk weten we dat het geld besteed wordt om de nood te ledigen voor de kinderen die het hard nodig hebben. Het afgelopen jaar is op deze manier een bedrag van € 9500,- overgemaakt.

We hopen van harte dat u de inspanningen van Eman wilt blijven of gaan steunen, waardoor zij zich wat minder beperkt voelt in het werk op haar Rehabilitation Institute. Namens het Al Eman Rehabilitation Institute op voorhand: reuze dank!

We wensen u alle goeds voor 2021.

Namens het bestuur

Henk van der Loo
voorzitter

Laatste nieuws uit Jemen

Op de laatste dag van 2020 hebben we, in een telefoongesprek tussen Eman en Miriam van Campen, de volgende informatie uit Sana'a van Eman ontvangen. De inhoud van het telefoongesprek is door Miriam weergegeven. De foto's hebben we parallel daaraan ook ontvangen.

Ik werd net blij verrast met een telefoontje van Eman. Ze geeft aan dat elke vorm van contact met Europa of Amerika erg moeilijk wordt gemaakt. Ze worden of afgeluisterd of op bizarre wijze geblokkeerd. Elk sociaal medium wordt hen ontnomen, zelfs de app kan ze niet frequent gebruiken. Het contact dat we nu hebben, zo heel af en toe een bericht dat kan.

Als vrouw is er geen enkele vrijheid meer. Niet in ergens aanwezig zijn, praten, kleden, denken, mensen ontmoeten laat staan dingen organiseren. Het roept bij veel vrouwen weerstand op. Er zijn groepen die in protest gaan maar dat resulteert direct in gevangenschap in kelders van oude huizen waar zo'n 200 vrouwen bij elkaar zitten in kleine ruimtes. Het straatbeeld typeert zich met mannen en heel veel bedelaars, waaronder vooral veel gehandicapten en ook kinderen.

Zo heeft ze haar eigen huis omgebouwd tot een soort koffie tent waar vrouwen welkom zijn. Ze probeert het zo rustig mogelijk te houden, maar het is voor haar vooral een manier om ook geld te verdienen voor het Instituut. Ze vertelde me net dat ze vanmiddag een kleine Nieuwjaars ceremonie zal gaan houden. Waarop ze direct zegt, dat wanneer ik morgen geen app van haar ontvang, dat ze dan is opgepakt en met alle vrouwen in de gevangenis zit.

Stand van zaken

Op dit moment bestaat de school uit 150 leerlingen. Heel veel kinderen zijn overleden vooral aan armoede. Over corona heeft ze het niet. Ze richt zich nu alleen nog op kinderen met een neurologische aandoening, het autistisch spectrum en mentale retardatie. De kinderen die ook echt therapie en begeleiding nodig hebben. Afgelopen maand is ze verhuisd naar een nieuw gebouw. Het oude gebouw met alle mooie therapie ruimtes heeft ze moeten afstaan. Ze kon de huur niet betalen en de hoethi's hebben alle middelen afgepakt. Het nieuwe gebouw heeft 10 kamers waarvan er 6 benut worden voor fysiotherapie, logopedie en ergotherapie. De andere ruimtes dienen als klaslokaal.

De school is elke dag open van 8 tot 18uur. Het accent ligt dan op lesgeven en zorg voor therapie in tijdsblokken per leeftijdsgroep. Voor kinderen die niet naar school kunnen komen, daar wordt nog steeds les aan huis gegeven door juffen die in de buurt wonen.

Alle financiële support die er was vanuit Handicap Foundation is stop gezet. De huidige opvatting vanuit de regering is dat mensen met een beperking er niet toe doen, het kost geld , maar levert niets op. Het geld gaat nu naar de oorlog. Schoolgeld wordt alleen door ouders betaald die dat ook kunnen. Voor iedereen die het niet kan is het gratis. De garantie om de huur en salarissen te betalen is er niet.

Elke maand is het weer aankijken. Maar toch blijven de juffen. Eman verkoopt veel persoonlijke middelen om aan geld te komen, Zoals de schoolbussen, haar auto, goud van haar moeder en andere middelen. Het eten is erg duur en bijvoorbeeld olie is alleen via de zwarte handel te verkrijgen. Alle benzinepompen zijn dicht.

Zoals ze schetst, is dat alles wel aanwezig is , maar door de enorme hoge prijzen kan het overgrote deel van de bevolking niet aan voedingsmiddelen komen. Armoede is overal zichtbaar.

Elk telefoontje hoor en voel ik de veer- en strijdkracht van Eman. Ze vertelde ook dat ze de kracht van haar vader voelt, die 30 jaar geleden als generaal ook voor de revolutie heeft gestreden. Ze is niet bang. Ze heeft een tante die

haar heel erg steunt, mede doordat zij contacten heeft bij de hoethi's.

Eman ziet de mogelijkheden van deze groep kinderen, maar nog meer wat ze nodig hebben en daar zal ze haar leven lang voor vechten. Elke vorm van vrijheid en beperking aanvaardt ze op haar manier. Want diep van binnen schreeuwt ze om stop dit!

Ze voelt zich gesteund door ons. Niet alleen financieel maar ze weet dat wij aan haar denken. Ze zou willen dat ze kon laten zien waar het geld naar toe gaat, zoals ooit de werkplaatsen, waar de kinderen eigen handcraft maakten, maar dat is helaas niet meer zo. Nu gaat het om de primaire behoeftes en aandacht voor therapie en ondersteuning.

Uit mijn persoonlijke ervaring kan ik zeggen dat de mooist tastbare waarde van gesteund worden en je gesteund voelen is de glimlach van de kinderen. En dat beaamt ze, die ziet ze dagelijks.

Wanneer het haar lukt dan stuurt ze foto's nog toe van het nieuwe schoolgebouw. Ik voel me zo ontzettend bevoorrecht dat ik met dit telefoontje 2020 af mag sluiten en vooruit mag kijken naar 2021.

Ik wens jullie allemaal een gezond en liefdevol 2021. Dat we ons maar in mogen blijven zetten voor Eman. Ze is daar dankbaar voor. Dat blijkt uit haar reactie: **'thank you for the money, you saved my live'**.

Miriam van Campen

Het woord aan Mart, al 27 jaar trouwe fan van Eman

Het is al maar liefst 27 jaar geleden dat ik Eman voor het eerst trof. Ik las een artikeltje in een lokale Jemenitische krant, waarin ze vertelde ontslag te nemen in de privé kliniek waar ze werkte, en zich in te willen spannen voor alle geestelijk gehandicapte kinderen. Die werden (en worden nog steeds) erg verwaarloosd. Vaak worden ze als een vloek van God gezien, en dat maakt weer dat het voor die kinderen onmogelijk is een plekje in de maatschappij te veroveren, laat staan dat er op een enigszins humanitaire manier voor ze wordt gezorgd.

Enfin, Eman schrok zich natuurlijk driemaal in de rondte toe ze, een ongetrouwde vrouwelijke arts, door

mij, een blonde, Arabisch sprekende niet-moslim werd aangesproken. Ik moet bekennen dat ik ook wat minder zelfverzekerd was dan normaal! We zijn uiteindelijk tot de afspraak gekomen dat zij alle energie zou steken in hulp aan kinderen, en dat ik zou proberen links en rechts financiën bij elkaar te krijgen. Omdat ik in 1993 namens Djoser in Yemen was, ben ik eerst naar Herman vd Velde, de grote baas gegaan. Die heeft destijds een soort van startkapitaal gegeven, en dat was het begin van de situatie waar we nu staan.

Aanvankelijk bestond de therapie uit het scheuren van kranten en tekenen met potloden en pennen die Djoser-reizigers die ik meenam naar Eman, schonken. Een paar van die reizigers, waaronder een gepensioneerde rechter, een uitgetreden pater, en een advocate hebben na een paar jaar de stichting opgericht, zoals jullie die nu kennen. Dat eerste bestuur heeft de aanzet gegeven voor de stevige organisatie die we nu zijn. Onze stichting bestaat nog steeds omdat een aantal mensen er veel tijd en energie in steken, maar vooral omdat jullie zulke trouwe donoren zijn. In naam van Eman kan ik jullie daar niet genoeg voor bedanken. Ze is vereerd dat zij,

en vooral de kinderen, ook nu, in deze abnormale tijden op jullie kan rekenen. Oorlog, honger, Covid-19...., zij geeft niet op en blijft doorgaan met waar ze mee bezig is, namelijk deze wereld een beetje mooier maken. Wij als bestuur beloven ons best te blijven doen voor haar en de kinderen, en willen jullie met alle bescheidenheid vragen dat ook te doen.

Namens Eman en alle kinderen wensen we jullie prettige feestdagen, en gaan we voor een Yemen in 2021 zonder geweld, zonder honger, zonder Covid-19. Dank voor alles de afgelopen 27 jaar!!!!

Mart van de Mortel
Bestuurslid

U kunt ons bereiken

U kunt ons op de volgende manier bereiken:
gehandicaptkindjemen@gmail.com

Dank

We kunnen blijven rekenen op de onvoorwaardelijke steun van de Koninklijke Drukkerij Em. de Jong in Baarle Nassau. Ook deze nieuwsbrief is dankzij die steun tot stand gekomen. Voor de opmaak en het drukken

Koninklijke
Drukkerij Em. de Jong
 Baarle-Nassau

worden geen kosten in rekening gebracht. Dat blijft een genereus gebaar!!!

Met het oog op 2021... mogen we op uw steun rekenen??

We hopen dat u een bijdrage wilt (blijven c.q. gaan) leveren aan het bevorderen van het welzijn en het levensgeluk van de leerlingen op het Al Eman Rehabilitation Institute in Sana'a.

Wij hopen dat de Kerstgedachte 2020 zal leiden tot een bijdrage opdat het een beetje vrede mag worden in de harten van de kinderen voor wie dat geen vanzelfsprekende gedachte is. Dan wordt ook 2021 voor die kinderen een jaar met iets meer levensgeluk. Dan krijgt een nieuwjaarswens echte inhoud.

U kunt uw bijdrage over maken op:

Rekening INGBank NL65 INGB 0007 7013 29
 t.n.v. Stichting Gehandicapt Kind Jemen

Ter geruststelling

Als Stichting beschikken we over de ANBI-verklaring. Dat houdt voor u in dat u uw bijdrage aan het werk in Jemen ook belastingtechnisch kunt aftrekken.

Bij voorbaat dank!